

vou zajištěné a je-li zástava v držení povinné strany, nemůže se věřitel stavěti proti exekučnímu zabavení žalobou dle §u 37 ex. ř. Kdyby byl správným náhled, jež zastává stěžovatel, nemohl by věřitel vůbec po zahájení vyrovnacího řízení uplatnití své smluvní právo zástavní, poněvadž jeho uplatnění vždy musí vésti k žalobě a exekuci, což by se však právě přičilo ustanovení §u 11 (1) a §u 46 (1) vyr. ř.

Čís. 5436.

Kdo mimo případ §u 12 vyr. ř. nabyt na nemovitosti dlužníkově před vyrovnávacím řízením zástavního práva, třeba jen zřízením úvěrní hypoteky, může i za řízení vyrovnávacího vésti na nemovitost exekuci dražbou.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1925, R I 919/25.)

Soud první stolice povolil exekuci vnucenou dražbou, rekursní soud exekuční návrh zamítl, ježto usnesením ze dne 23. dubna 1925 bylo o jmění dlužníka zahájeno řízení vyrovnávací, vzhledem k čemuž (§ 10 vyr. ř.) nebyla přípustnou exekuční žádost, podaná dne 17. června 1925.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Rekursní soud, změniv povolující usnesení prvního soudu a zamítнув pro ten čas návrh na povolení exekuce s poukazem na § 10 (1) vyr. ř. a zahájení vyrovnávacího řízení o jmění dlužníkově dne 23. dubna 1925, nepovšiml si, že podle knihovního výtahu vloženo jest pro vymáhající věřitelku na nemovitostech, jichž dražba byla navržena, již od 19. března 1924 právo zástavní za úvěrní a záruční pohledávky téže věřitelky do výše 55.000 Kč, že vymáhající věřitelka na základě pravoplatných směnečných platebních příkazů žádá jednak za poznámku vykonatelnosti co do částky 28.000 Kč s přísl. v rámci oné vtělené úvěrní a záruční hypoteky, jednak za dražbu nemovitostí v zástavu daných a že první soud oba tyto druhy exekuce podle exekučních vzorců čís. 178 (poznámka vykonatelnosti) a č. 196 (vnucená dražba) povolil, třebaže do vyhotovení usnesení nedopatřením nebyl pojat obsah exekučního vzorce čís. 178 (který v knize vzorců v poznámce druhé právě o poznámce vykonatelnosti při úvěrních a záručních hypotekách se zmiňuje). Nejde tu tedy o nabytí soudcovského práva zástavního, nebo práva na uspokojení po rozumu §u 10 (1) vyr. ř. za vyrovnávacího řízení, nýbrž o výkon smluvního zástavního práva, pozůstávajícího již déle roku před zahájením vyrovnávacího řízení, tedy o výkon práva oddělování, které podle §u 11 (1) vyr. ř. nebylo zavedeným vyrovnávacím řízením dotčeno. Nevadí, že vymáhající věřitelka nabyt smluvního zástavního práva nikoli pro číselně určitou pohledávku (§ 14 první odstavec knih. zák.), nýbrž pro všechny pohledávky, které jí až do výše 55.000 Kč z důvodů v §u 14 druhý odstavec knih. zák. uvedených vzniknou, neboť i takováto úvěrní a záruční hypoteka poskytuje knihovním vkladem hned právo zástavní a nikoli jen knihovní pořadí, což nejlépe vidno z §u 224 ex. ř., podle kterého pohledávky v rámci takové hypoteky až do posledního rozvrho-

vého roku skutečně vzniklé, jest z nejvyššího podání k placení nebo převzetí přikázati, a nevyčerpaný zbytek na úrok uložiti. Že oddělovací právo, jsoucí tu již v době zahájení vyrovnávacího řízení (mimo případy uvedené v §u 12 vyr. ř.) může býti i za vyrovnávacího řízení cestou exekuce uplatněno, jde na jevo také z §u 11 druhý odstavec vyr. ř., který stanoví jen zvláštní důvod pro odklad vnuceného prodeje. Nevadila tedy povolení žádané exekuce okolnost, že o jmění dlužníkově zahájeno bylo dne 23. dubna 1925 vyrovnávací řízení a bylo tudíž usnesení prvního soudu obnoviti.

Čís. 5437.

Správce úpadkové podstaty jest oprávněn vzdáti se za úplatu ve prospěch třetí osoby úpadcovy osobní hostinské koncese, třebaš úpadce s tím nesouhlasil.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1925, R I 936/25.)

Ú p a d k o v ý k o m i s a ř svolil k tomu, by se správce úpadkové podstaty Marie M-ové vzdal osobní hostinské koncese dlužnice. R e k u r s n í s o u d zamítl návrh správce úpadkové podstaty. D ů v o d y: Práva plynoucí z hostinské koncese Marie M-ové náležejí sice ku jmění podrobenému úpadku (§ 1 k. ř.), leč koncese tato jako taková není vyhlášením úpadku na jmění dlužnice dotčena a zůstává i nadále dlužnice nositelkou této koncese, která jest osobní. Z toho plyne, že správce úpadkové podstaty, ač mu jinak náleží využítkovati tuto koncesi ve prospěch věřitelů, na př. propachtováním, nemůže se této koncese na úkor dlužnice vzdáti bez jejího souhlasu. Konaným šetřením jest zjištěno, že dlužnice Marie M-ová sice původně souhlasila s tím, by správce úpadkové podstaty jejím jménem se vzdal její hostinské koncese, že však si později věc rozmyslila a zdráhala se proto v kanceláři správce úpadkové podstaty dotyčné prohlášení podepsati a prohlašuje výslovně Marie M-ová, že nesouhlasí s tím, by se správce úpadkové podstaty jejím jménem vzdal její hostinské koncese.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu s tou úpravou, že se správci úpadkové podstaty uděluje svolení ku vzdání se hostinské koncese Marie M-ové č. 36 pod podmínkou, že hostinská koncese bude propůjčena Františce Č-ové.

D ů v o d y:

Rekursní soud zamítl návrh správce úpadkové podstaty na udělení svolení ku vzdání se hostinské koncese patřící úpadkyni Marii M-ové v domě čís. 36, za kteréž vzdání uchazečka o tuto koncesi Františka Č-ová zaplatí úpadkové podstatě 4000 Kč, z toho důvodu, že k vzdání se hostinské koncese jako osobního oprávnění jest zapotřebí souhlasu majitelky koncese Marie M-ové, tato však že souhlasu nedala. S tímto stanoviskem rekursního soudu nelze souhlasiti. Podle §u 1 (1) konk. ř. odnímá se prohlášením úpadku veškeré exekuci podléhající jmění